

zgodnie z planami wypieku pieczywa, ustalonymi w trybie i według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Plany wypieku pieczywa ustalają prezydya powiatowych rad narodowych, a w miastach stanowiących powiaty miejskie oraz w m. st. Warszawie i w m. Łodzi — prezydya rad narodowych tych miast.

§ 3. Plan wypieku sporządza się na okresy miesięczne. W granicach planu miesięcznego ustala się szczegółowe plany dziesięciodniowe.

§ 4. 1. Plan wypieku pieczywa ustala ogólny rozmiar wypieku z uwzględnieniem asortymentu pieczywa i przydziału mąki. W planie określa się rozmiar wypieku pieczywa oddzielnie dla jednostek gospodarki uspołecznionej prowadzących piekarnie oraz oddzielnie dla ogółu piekarń prywatnych.

2. Zadania dla poszczególnych piekarń prywatnych ustalają władze cechowe.

§ 5. 1. Przy ustalaniu planu wypieku pieczywa bierze się pod uwagę zdolność produkcyjną piekarń, zapotrzebowanie na pieczywo na terenie objętym planem, dane o sprzedaży pieczywa w okresach poprzednich oraz szczególne okoliczności mogące wywołać zwiększenie lub zmniejszenie zapotrzebowania na pieczywo w okresie, którego plan dotyczy.

2. Zadania, wynikające z planu, powinny być ustalone proporcjonalnie do zdolności produkcyjnej piekarń z uwzględnieniem opłacalności wypieku poszczególnych rodzajów pieczywa.

§ 6. Przed ustaleniem miesięcznego planu wypieku pieczywa należy zasięgnąć opinii właściwych jednostek gospodarki uspołecznionej oraz władz cechowych.

§ 7. 1. Zadania, wynikające z szczegółowego planu wypieku pieczywa, powinny być podane do wiadomości osób prowadzących piekarnie co najmniej na 3 dni przed okresem, którego plan dotyczy. W przypadku zmiany planu (§ 8) termin zawiadomienia może być krótszy.

2. Sposób zawiadomienia określi władza ustalająca plan.

§ 8. Plan wypieku pieczywa powinien ulec zmianie w przypadku:

- 1) zmiany zapotrzebowania na pieczywo,
- 2) gdy się okaże, że ustalony plan albo zadania wynikające z jego wykonania dla poszczególnych piekarń ustalone zostały w rozmiarze za wysokim lub za niskim.

§ 9. 1. Osoby prowadzące piekarnie obowiązane są do prowadzenia ksiąg wypieku i obrotu pieczywa według wzoru ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, obowiązane są składać władzy ustalającej plan sprawozdania ze sprzedaży pieczywa w okresie objętym planem szczegółowym w terminie 3 dni od zakończenia okresu.

§ 10. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do piekarń położonych w gminach wiejskich oraz w miastach liczących poniżej 20.000 mieszkańców.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą uchwalić rozciągnięcie przepisów niniejszego rozporządzenia na miejscowości wymienione w ust. 1.

§ 11. 1. Rozporządzenie nie dotyczy wypieku pieczywa w piekarniach znajdujących się pod zarządem lub w użytkowaniu wojska i organów służby bezpieczeństwa.

2. Przewidziane w niniejszym rozporządzeniu plany wypieku pieczywa w piekarniach innych, niż wymienione w ust. 1, nie mogą obejmować zamówień wojskowych lub organów służby bezpieczeństwa.

§ 12. Rozporządzenie nie dotyczy pieczywa przygotowanego w gospodarstwie domowym dla własnego użytku i oddanego do wypieku w piekarni.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: T. Dietrich

116

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 22 lutego 1951 r.

w sprawie wykonania art. 3 i 4 ustawy o zakazie uboju zwierząt hodowlanych.

Na podstawie art. 3 i 4 ust. 3 ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o zakazie uboju zwierząt hodowlanych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 152) zarządza się, co następuje:

§ 1. Władzą właściwą do orzekania, że zwierzę hodowlane utraciło cechy, stanowiące podstawę wpisu do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, czy też do

ksiąg stadnych koni, jak również że rozplodniki utraciły cechy, stanowiące podstawę ich uznania — jest prezydium powiatowej rady narodowej tego powiatu, na którego terenie posiadacz zwierzęcia ma miejsce zamieszkania. Prezydium powiatowej rady narodowej orzeka na wniosek posiadacza zwierzęcia.

§ 2. Powiatowy instruktor hodowlany jest organem

właściwym do wydawania zaświadczeń, stwierdzających w formie adnotacji na świadectwie pochodzenia zwierzęcia, że nie jest ono zwierzęciem hodowlanym w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5 ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o zakazie uboju zwierząt hodowlanych bądź że stosownie do orzeczenia prezydium po-

wiatowej rady narodowej — utraciło cechy zwierzęcia hodowlanego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dqb-Kociol*

117

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 23 grudnia 1950 r.

w sprawie stopni zawodowych oraz warunków uzyskiwania dyplomów zawodowych w wyższych szkołach artystycznych.

Na podstawie art. 24 ust. 2 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) i art. 5 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o organizacji wyższego szkolnictwa artystycznego (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyższe szkoły artystyczne nadają następujące stopnie zawodowe:

- 1) akademie sztuk plastycznych na pierwszym stopniu nauczania oraz państwowe wyższe szkoły sztuk plastycznych — stopień dyplomowanego artysty-plastyka z określeniem specjalności,
- 2) państwowe wyższe szkoły muzyczne — stopień dyplomowanego artysty-muzyka z określeniem specjalności,
- 3) państwowe wyższe szkoły teatralne (aktorskie) na wydziałach aktorskich — stopień dyplomowanego aktora teatru dramatycznego, na wydziałach reżyserskich — stopień dyplomowanego reżysera dramatu,

4) państwowe wyższe szkoły operowe — stopień dyplomowanego artysty operowego.

§ 2. Dyplomy zawodowe uzyskują osoby, które w wyższych szkołach artystycznych wymienionych w § 1 w zakresie przewidzianym w programie danego kierunku studiów wysłuchały obowiązujących wykładów, uzyskały zaliczenie obowiązkowych ćwiczeń i praktyk, wykonały prace dyplomowe oraz złożyły wszystkie egzaminy.

§ 3. Stopnie i dyplomy zawodowe określone w §§ 1 i 2 przysługują również osobom, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia dopełniły warunków, określonych w § 2.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: w z. *Wł. Sokorski*